

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 112. Turpis Justiniani fuga

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66507)

& gladiis crudelem in modum protrudebant, fere omnes repletæ erant. Denique Mahometes Christianos certaminis laboribus fessos, fractosque existimans, classicum canere, ac tormenta explodere jubet, eos, qui muros tuebantur, disperfurus. Eodem temporis articulo milites validi, ac bello exercitatissimi terra marique urbem oppugnant, omnesque eo die sive metu sive spe, vel ipsa gloriæ cupiditate animati stupenda fortitudinis suæ specimina edunt, quorum tamen insultus Christiani haud inferiore animi robore sustinebant. Imperator ipse atque Justinianus, genuina Heroum soboles, solidas duas horas assiduo labore, tantæ animi fortitudine dimicabant, ut Turcæ omnino pedem referre cogerentur, nil proficientibus Sultani tum monitis, tum minis.

§. CXII.

Turpis Justiniani fuga.

Accurrunt itaque Janissarii cedentibus opem laturo, qui horum auxilio animati in medios ignes, sagittas, atque lapides super sciorum cadavera in acervum congesta irruunt, tandemque turres, ac muros transcendunt, nil morante hostium reprimentium robore. Primus omnium ex Janissaris unus murum superavit, ac

Hist. Eccles. Tom. XXVIII. A a Tur-

Sæcul. XV.

A. C. 1453.

Sæcul. XV.
A.C. 1453.

Turcicum vexillum vallo infixit, quem continuo triginta alii secuti sunt, victoriæ spe accensi. Nec feliciori Marte prælium navale in portu commissum est, postquam turris, quam Turcæ aggressi erant, in eorum potestatem redacta fuit. Tandem vero belli fortuna a Græcorum partibus prorsus deficere visa est, dum Justinianus in crure dextro sagitta, & in manu bombardæ globo faucibus per summam ignaviam stationem suam deseruit, & nemine alio in exercitus Ducem in sui vicem subrogato penitus e castris excessit.

Constantinus, qui majori discrimine pressis opem laturus quaquaversum curfitabat, casu advenit, dum Justinianus fugam parabat. Irrito prorsus conatu fugienti exposuit Imperator, Urbis, cujus defensionem suscepisset, salutem ab ipsius unius constantia dependere, nec exiguam turpi hac fuga honori suo labem inurendam, nomenque suum æterna ignominia maculandum. Verum Justinianus his nihil motus, urbe relicta Peram trajecit, atque inde in Chiensem Insulam navigavit, ubi aut dolore vulnerum, aut forte pudore fugæ inglorius obiit, quem immortalis gloria dignum celebrassent omnes, si inter ipsas urbis Constantinopolitanæ ruinas cecidisset.

§. CXIII.